

quo deducitur, quod in manibus Abbatibus possit fieri de secundario. Quare servandam esse consuetudinem cuiuscunque Ordinis, & provincie, aut loci, existimant alii.

Quar. 22. An Abbatissa cum consensu monialium valide admittat ad professionem, contra prohibitionem Prælati.

Resp. Si Prælati simpliciter prohibeat, professio per hoc præcisè non est nulla, quia multa facta tenent, quæ fieri prohibentur; si vero prohibeat suspendendo Abbatissæ facultatem, & protestando, se in talem admissionem non consentire, ex rationabili causa, tunc professio est nulla ex defectu potestatis in admittente.

Ita quod neque per Vicarium potest admitti; quia, quod una via est prohibitum, non censetur alia permissum, *e. quod una de reg. jur. in 6.* unde cum sit prohibita admissio dictæ puellæ per Abbatissam, non est censenda permissa per Vicarium, alias frustratoria esset prohibitio Pasq. *in 99. mor. cœd. cent. 4. q. 307.*

Quar. 23. Quænam privilegia consequatur monialis ex emissione professionis.

Resp. In primis consequi plenariam omnium suorum peccatorum remissionem quoad poenam; ita quod, si emissæ professione statim decederet, directæ in cœlum conscenderet. Ita D. Th. 2. 1. q. ult. a. 3. ad 3. & communiter Doctores, quorum aliqui etiam addunt, consequi huiusmodi remissionem etiam quando jam professæ de professione gaudet, eamque innovat, parata facere, si non fecisset. Dionysius Carth. & Vecch. *de Novit. disp. 13. dub. 5. n. 7.* alios citans.

Relaxantur insuper omnia vota simplicia,

tea-

realia, & personalia, atque mixta, & in solemnem religionis votum commutantur. Ita D. Th. 1. c. & ibi Cajetanus, qui *q. ult. a. 3. ad 3.* ait, ad hanc commutationem nullam venientis intentionem exigi. Hoc tamen locum non habet in votis realibus de re, quæ cadit in utilitatem tertii, & ab alio tertio sit acceptata, quia per acceptationem acquisitum est jus illi tertie personæ, atque adeo in damnum tertii commutari non potest; secus vero quando non esset acceptata promissio, quia tunc jus non est illi questum. Ita Doctores relati a Peregrino *loc. c.* Sunt & alia privilegia, quæ videri possunt, Sanch. *rom. 2. lib. 5. c. 5.*

Quar. 24. Quale peccatum sit, de emissæ professione poenitere.

Resp. Per se mortale non est, dummodo monialis retineat animum adimplendi promissa. A veniali tamen non excuso, quia illa poenitentia actus boni, licet voluntarii, adversatur directioni rationis, & summa ingratitude est, nolle recepisse a Deo tale, ac tantum beneficium, qualis est religiosa professio. Ita Azor. Gajet. Valquez, & alii relati, & approbati a Peyrin. *t. 2. de Prælat. q. 3. c. 1. S. 5. n. 155.*

CAPUT III.

De Monialium Consecratione.

Quar. 1. Quidnam voto virginitalis, aut coelibatus publico, & solemnem cum Episcopi consecratione moniales cœperint obligari.

Resp. Sunt, qui Divum Basilium Magnum huius instituti, sive consuetudinis auctorem faciunt. Alii ad sub Constantino Magno, & alii Ambrosii. Sed Ambrosius ætate factum arbi-

Confess. Monial,

D

tran-

grantur. Sed Ambrosius l. 1. de *Virgin.* conatur ex Thecla tanquam traditionem Apostolicam probare, ac tueri. Polidorus Virgilius vero consecrationes Virginum Sacrarum Pii Primi Pontificis institutum esse autumat. Habetur Pii decretum in *can. Virgines* 20. q. 1.

Quar. 2. Ad quem spectet sollemnis monialium consecratio.

Resp. Ab initio hujus ritus tam a Sacerdotibus, quam ab Episcopis consecrabantur, ut colligitur ex Ambrosio l. 3. de *Virgin. ad Marcellinam*. In Concilio autem Carthaginensi secundo *can. 3.* prohibitum fuit, ne consecratio puellarum a Presbyteris fieret, *c. si jubet sanctitas* 26. q. 6. Spectat igitur ad Episcopum, eumque consecratum, quia sollemnis consecratio non tam est potestas jurisdictionis, quam ordinis. Ex speciali tamen privilegio Pontificis posse Prælati inferioribus, & Superioribus Regularium committi, asserit Tamb. *disp. 27. q. 5. n. 7. & 8.* ubi refert, Generalem sui Ordinis, & Camaldulensis consecrare ab immemorabili moniales sibi subditas, id ipsum approbantibus Sede Apostolica, & S. Rit. Congreg. sub die 1. Julii 1601.

Quar. 3. Quo tempore fieri debeat consecratio.

Resp. Servandum esse tempus a jure præscriptum, nisi aliud suadeat necessitas; nam in tali casu quolibet die fieri potest, Tambur. *disp. cit. q. 4. n. 3.* Quæ autem sint tempora statuta, habetur in *d. can. Virgines*, q. 1. in quo hæc leguntur: *Non consecrandas esse Virgines, nec velamen eis imponendum, nisi in Epiphania, in Sabbato Paschæ (alia litera habet in Albis Paschatibus, idest intra hebdomadam Paschæ, ut Glossa exponit) & in Apostolorum natalitiis,*

nisi

nisi mortis causa urgente. In Concilio vero Lateranensi sub Alexandro III. prout habetur in *cap. 2. de tempor. ordin.* concessum est, ut omnibus diebus Dominicis liceat virgines consecrare; & consuetudo hoc extendit ad alias solemnes festivitates, ut advertit Turcremata *cap. devotif. q. &* ita in hoc consulenda est, & servanda consuetudo. Quamvis Piscara in *praxi Carem. lib. 2. c. 7. n. 1.* non nisi in die Dominico, & intra missarum sollemnia fieri debere ex Pontificali Romano, contendat.

Quar. 4. Quo loco fieri debeat.

Resp. In Ecclesia exteriori fieri posse ex S. Congr. Rit. 27. Julii 1627. referente Tamb. q. 6. ubi advertit, ex justa causa, & ejusdem S. Congr. rescripto inductum fuisse, quod monialis consecranda nequaquam egrediatur e clausura, sed consecratur in Ecclesia interiori a Prælato existente ad fenestrellam.

Quar. 5. Quid requiratur in moniali, ut licite consecrari possit.

Resp. Requiritur ætas annorum vigintiquinque expletorum. Ita ex *c. Placuit* 20. q. 1. & ita etiam sancivit Synodus Arclacensis *cap. 27.* Nec audiendi sunt, qui putant etiam ante dictam ætatem posse consecrari. Requiritur item, quod sit professa in Ordine approbato, non quocunque, sed monastico. Ita ex Sac. Congr. 30. Sept. 1616. Insuper quod sit virgo, ut habetur in *c. devotif. 20. q. 1.* ubi Gelafius Papa ait, *Viduas velare Pontificum nullus ardeat.* Quod intelligendum est de velo consecrationis, non de velo professionis, & continentię, quod etiam ipsis competit, ex *c. Vidua*, 20 q. 1.

Quar. 6. An foemina corrupta, sed communiter reputata ut virgo, possit consecrari.

D 2

Resp.

Resp. Negant aliqui cum D. Th. in 4. dist. 28. q. 1. a. 5. ad 4. Quia ex una parte verba consecrationis virginum accommodari non possunt corruptæ sine mendacio, & ex alia neque debent mutari, quia ad vitandam scandalum, non sunt varianda Ecclesiæ Sacramenta, vel Sacramentalia. Placet tamen affirmativa sententia, cui adhæret Tambur. *disp.* 27. q. 4. ad 7. Quia quando res est occulta, potest foemina ad vitandam infamiam in exteriori foro se gerere, sicut communiter reputatur, & potest sine mendacio virgo appellari, quia verbum illud verificatur in communi omnium existimatione & de virginitate putativa, quod sufficit ad tollendum mendacium. *Suar.* 2. q. 4. de *Relig.* tr. 9. lib. 1. c. 11. n. 9. Et hoc etiam si Prælatus certo sciret esse corruptam, quia, non obstante scientia illa privata, non desinit reputari ut virgo; unde Prælatus formam consecrationis virginum accommodat illi secundum communem existimationem, atque adeo sine mendacio. Sicuti mentita non fuit B. Virgo, quæ licet sciret sponsum suum non esse Christi Domini Patrem; attamen, quia talis reputabatur, illum Patris nomine nuncupavit. *Luca* 1. Ego, & Pater tuus dolentes quarebamus te.

Quar. 7. An monialis per vim, & sine culpa sua corrupta possit consecrari.

Resp. Quod non, *ex cap. Acutius* 26. *dist.* & *ex S. Leone Papa in cap. illa autem famula* 32. q. 5. Quod exponens D. Th. dicit, quamvis virgines, quæ per violentiam corrumpuntur, si nullo modo consentiant, virginitatis gloriam non perdant, quia tamen valde difficile est, quod in tali delectatione aliquis complacentiæ motus non insurgat, ideo Ecclesia, quæ de interioribus non iudicat, huiusmodi sic corruptas inter virgi-

nes non velat; secus tamen dicendum est, si certa sit, se nullo modo delectationi consentisse. Colligitur ex D. Aug. de *Civ. Dei* c. 18. ubi dicit, tali Virgini nihil de corporis sanctitate periisse, eamque parem facit illi, cuius integritatem obstetrix ex justa causa manu velut explorans, casu, dum inspicit, perdidit. Sed hæc potest velari, ergo & illa. *Lelsius de Jus. & Jur.* l. 4. c. 4. dub. 16. Idem quoque dicendum videtur de puella, quæ in somno, amentia, & ebriitate fuit carnaliter cognita, si nullo modo consentit.

Quar. 8. An possit consecrari monialis, cui juxta medicinæ artem ad sanitatem tuendam fuit fractum claustrum virginale.

Resp. Ex Tambur. *loc. cit.* posse. Quia ad tollendam corporis integritatem, quæ ad consecrationem est necessaria, duo requiruntur, scilicet fractio claustrum virginale, & actus libidinosus, qui certe non intervenit in hoc casu. Unde ob hanc rationem potest admitti ad consecrationem monialis, quæ per voluntariam seminis effusionem est polluta, integro remanente claustrum, quia, licet interveniat actus libidinosus, deficit tamen alia qualitas, quæ opponitur virginitati requisitæ, scilicet fractio claustrum virginale. Similiter consecrari poterit monialis, quæ ante annos discretionis turpem aliquem actum contra castitatem commisit, quia cum præ defectu ætatis non insit potestas feminandi, ea per nullum actum turpem amittere potest corporis integritatem, sicque adhuc remanet virgo. Ita *Rosella*, Tambur. & *Lelsius l. c. num.* 121. ubi addit, contrarium fortasse verius esse, si in puella adsit perfectus usus rationis.

Quar. 9. An monialis possit admitti ad

consecrationem, nondum Sacramento Confirmationis suscepto.

Resp. Posse, cum nullum jus prohibens extet, regulariter tamen Episcopus non debet admittere virgines ad consecrationem, antequam confirmentur. Si enim omnis fidelis confirmari debet, ut plene Christianus inveniatur, a fortiori debent id facere virgines, quæ Sponsi Christo desponsari debent, & consecrari.

Quar. 10. An solemnis consecratio monialium possit iterari.

Resp. Non posse, ita Miranda *q. 7. de monial. n. 7.* Quia licet sit simplex benedictio, per quam nulla tribuitur potestas, adhuc tamen est quædam sanctificatio, qua monialis suo modo consecratur, quod autem semel consecratum est, remanet semper tale, unde nec benedictio nuptiarum iteratur, nec similiter benedictio sacrarum vestium.

Quar. 11. An saltem sit reiteranda consecratio monialium nulliter professarum, revahdata professione.

Resp. Videri quod sic; quia professio est qualitas fundamentalis præsupposita ad consecrationem. Nulla igitur existente professione, nulla quoque erit consecratio: dum deficit fundamentum, non potest locum habere, quod in ipso fundatur, *l. nam. orig. ff. quod vi, aut clam*, atque ideo erit reiteranda. At negative resolvendum, sicut de benedictionibus nuptiarum, quando matrimonium fuit nullum, ob occultum aliquid impedimentum, testatur Sanch. *de Matr. l. 2. disp. 37. n. 13.* Ita S. Cong. quæ rescripsit Episcopo *Parment. 17. Aprilis 1577.* moniales nulliter professas non esse re-consecrandas, sed posse tolerari, solumque

ea.

earum professionem esse supplendam, & cautè ratificandam.

Quar. 12. An consecratio monialium conferat gratiam, remittatque peccata venialia.

Resp. Conferre gratiam, & remittere peccata venialia, non quidem ex opere operato, alias esset Sacramentum, est falsum, sed solum remote & per modum impetrationis, quatenus aliquaratione ex meritis, & intercessione Ecclesiæ talis consecratio excitat in consecrata attritionem, & displicentiam peccatorum, atque adeo remissio obtinetur ex opere operantis. Ita ex D. Th. *3. p. q. 87. a. 3.* & Suarez, *loc. cit. n. 14.*

CAPUT IV.

De Voti Paupertatis obligatione.

S. I.

De natura Voti Paupertatis.

Quar. 1. Quid sit paupertas religionis.

Resp. Esse voluntariam abdicationem proprietatis factam a Religioso, dum emittit professionem in Religione approbata. Per hoc votum prohibetur non solum actus externus habendi, & contrectandi proprium, sed etiam internus, nempe voluntas habendi proprium. Quia, quando prohibetur aliquid, interdicitur etiam omne id, quo pervenitur ad prohibitum; unde quia per voluntatem pervenitur ad actum externum, actus quoque internus censetur interdictus. Non peccaret tamen monialis, si haberet desiderium habendi divitias sub conditione, si non esset voto paupertatis adstricta, quia